

Nazwa modułu kształcenia	Licencjacki
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Instytut Historii Sztuki UJ
Kod modułu	Licencjacki ODK-I-10
Język kształcenia	Polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	<p>WIEDZA</p> <p>K_W02 zna i rozumie terminologię związaną z ochroną dóbr kultury</p> <p>K_W03 ma uporządkowaną wiedzę ogólną, obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu ochrony dóbr kultury</p> <p>K_W04 ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu ochrony dóbr kultury</p> <p>K_W05 ma podstawową wiedzę o dziedzinach i dyscyplinach naukowych powiązanych z ochroną dóbr kultury</p> <p>K_W06 ma podstawową wiedzę o głównych kierunkach rozwoju i najważniejszych nowych osiągnięciach w zakresie wiedzy o ochronie dóbr kultury i pokrewnych dyscyplinach naukowych</p> <p>K_W07 zna i rozumie podstawowe metody ochrony dziedzictwa kulturowego i doktryny konserwatorskie właściwe dla wybranych tradycji, teorii i szkół badawczych</p> <p>K_W08 zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego</p> <p>K_W09 ma świadomość kompleksowej natury języka oraz jego złożoności i historycznej zmienności jego znaczeń</p> <p>K_W10 ma podstawową wiedzę o instytucjach kultury i orientację we współczesnym życiu kulturalnym</p> <p>UMIEJĘTNOŚCI</p> <p>K_U01 potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informację z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów</p> <p>K_U02 potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informację z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów</p> <p>K_U03 umie samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać umiejętności badawcze, kierując się wskazówkami opiekuna naukowego</p> <p>K_U05 potrafi opisać konkretne działania konserwatorskie oraz przeprowadzić ich krytyczną analizę i interpretację z zastosowaniem typowych metod, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym</p> <p>K_U06 posiada umiejętność merytorycznego argumentowania, z wykorzystaniem poglądów innych autorów, oraz formułowania wniosków</p> <p>K_U08 posiada umiejętność przygotowania typowych prac pisemnych w języku polskim i obcych, dotyczących zagadnień szczegółowych, z wykorzystaniem podstawowych</p>

	<p>ujęć teoretycznych, a także różnych źródeł</p> <p>K_U09 posiada umiejętność przygotowania wystąpień ustnych, w języku polskim i języku obcym, dotyczących zagadnień szczegółowych, z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych, a także różnych źródeł</p> <p>K_U10 ma umiejętności językowe w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla studiowanego kierunku studiów, zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego</p> <p>KOMPETENCJE</p> <p>K_K01 rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie</p> <p>K_K03 potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania</p> <p>K_K05 ma świadomość odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy i innych kontynentów</p> <p>K_K06 uczestniczy w życiu kulturalnym, korzystając z różnych mediów i różnych jego form</p>
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Obowiązkowy
Rok studiów	III
Semestr	1-2
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	prof. Piotr Krasny, dr hab. Teresa Rodzińska-Choraży
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	prof. Piotr Krasny, dr hab. Teresa Rodzińska-Choraży
Sposób realizacji	Seminarium
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak wymagań wstępnych
Liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60 godzin seminarium
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	20
Bilans punktów ECTS	<ol style="list-style-type: none"> 1. Seminarium dyplomowe – 20 pkt 2. Egzamin dyplomowy składający się z 2 części: <ol style="list-style-type: none"> A. Egzamin z ochrony dóbr kultury warunkujący dopuszczenie do obrony pracy dyplomowej B. Obrona pracy dyplomowej
Stosowane metody dydaktyczne	Dyskusja na temat wskazany przez prowadzącego, dyskusja na podstawie zreferowanych fragmentów pracy licencjackiej i ich ocena, konsultacje. Wymagana jest gruntowna znajomość problematyki zaprezentowanej na zajęciach.
Metody sprawdzania i oceny efektów kształcenia uzyskanych	Ocena aktywności studentów na zajęciach, analiza wypowiedzi studentów w dyskusjach, ocena pracy

przez studentów	licencjackiej.
<p>Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu</p>	<p>Wiedza studenta jest sprawdzana w toku egzaminu ustnego lub pisemnego, a jej podstawą są informacje zaprezentowane na zajęciach, a także zawarte w literaturze podanej w opisach w KRK lub sylabusach.</p> <p>Zaliczenia prac pisemnych dokonuje się na podstawie złożonego egzemplarza pracy w wersji papierowej, w której zostały uwzględnione poprawki wskazane przez prowadzącego zajęcia. Prowadzący ustala harmonogram prezentowania prac w toku zajęć, a ostateczny termin złożenia pierwszej wersji do poprawki to ostatni dzień zajęć dydaktycznych. Prowadzący zajęcia ma prawo odmówić zaliczenia pracy nieuwzględniającej wskazanych przez niego korekt i złożonej w drugim tygodniu sesji poprawkowej.</p> <p>Zgodnie z regulaminem studiów prace dyplomowe (licencjackie) muszą być złożone w wersji ostatecznej poprzez system apd do 30 września, co oznacza że wersja do ostatecznej akceptacji przez promotora musi być złożona, w przypadku osób rekrutujących się na studia II stopnia w lipcu, nie później niż do końca zajęć dydaktycznych. W przypadku osób mających zamiar przystąpić do rekrutacji na II stopień studiów w terminie wrześniowym, ostateczna wersja pracy powinna zostać złożona w pierwszym tygodniu sesji poprawkowej. W przypadku osób, które nie przystępują do rekrutacji na studia II stopnia, termin złożenia ostatecznej wersji pracy upływa 30 września.</p> <p>Złożenie i zaakceptowanie przez prowadzącego pracy dyplomowej. Zaliczenie wszystkich wymaganych egzaminów, przede wszystkim egzaminu dyplomowego i obrona pracy dyplomowej.</p>
Treści modułu kształcenia	<p>Na seminarium jest poruszana problematyka dziejów i współczesnej praktyki ochrony dziedzictwa kulturowego. Studenci mogą wybrać za temat pracy licencjackiej monografię, poświęconą dziejom konserwacji zabytku artystycznego, archeologicznego lub etnograficznego, albo monografię osoby, zajmującej się ochroną dziedzictwa kulturowego. Mogą też przygotować projekt konkretnych działań konserwatorskich lub innego przedsięwzięcia z zakresu ochrony i popularyzacji dziedzictwa kulturowego. Prace powinny liczyć ok. 15-25 stron. Przy ich pisaniu należy wykorzystać literaturę w języku polskim i w językach obcych, w miarę potrzeby można też sięgnąć po materiały źródłowe.</p> <p>Część zajęć (przede wszystkim w pierwszym semestrze) będzie poświęcona omówieniu różnych aspektów wiedzy o ochronie dóbr kultury. Większość zajęć zostanie poświęcona referowaniu fragmentów prac licencjackich oraz ich</p>

	omówieniu i ocenie przez prowadzącego i uczestników seminarium. Piszący prace mogą też (i powinni) korzystać z indywidualnych konsultacji z prowadzącym.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Literatura jest dobierana do problematyki poszczególnych prac licencjackich.
Metody i kryteria oceniania	Do zaliczenia przedmiotu wymagane jest: regularne uczęszczanie na zajęcia, odczytanie fragmentów pracy licencjackiej, odpowiedni poziom pracy licencjackiej, świadczący o znajomości problematyki o ochronie dziedzictwa kulturowego, zdanie egzaminu licencjackiego.
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	program modułu kształcenia nie przewiduje praktyk zawodowych

Tabele przedmiotów

Nazwa przedmiotu	1. Seminarium dyplomowe
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki
Nazwa i kod przedmiotu w module	Licencjacki ODK-I-10-01
Język kształcenia	Polski.
Typ przedmiotu	Obowiązkowy.
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących przedmiot	prof. Piotr Krasny, dr hab. Rodzińska-Choraży
Sposób realizacji	Seminarium
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	60
Stosowane metody dydaktyczne	Przypomnienie podstawowych książek, czasopism i baz bibliograficznych poświęconych ochronie dóbr kultury, a zwłaszcza ochronie zabytków artystycznych; zapoznanie się in situ z problematyką prostych prac konserwatorskich w muzeum (np. na Wawelu, w Muzeum Narodowym lub Muzeum Archeologicznym w Krakowie); analiza prostych tekstów teoretyczno-konserwatorskich, analiza konkretnych przedsięwzięć konserwatorskich na podstawie relacji w czasopismach fachowych; dyskusja dydaktyczna; seminarium (referowanie prac studenckich, dyskusja na ich temat i ocena przez prowadzącego).
Sposób zaliczenia przedmiotu	Zaliczenie
Forma i warunki zaliczenia, metody i kryteria oceniania	Zgodnie z regulaminem studiów prace dyplomowe (licencjackie) muszą być złożone w wersji ostatecznej poprzez system apd do 30 września, co oznacza że wersja do ostatecznej akceptacji przez promotora musi być złożona, w przypadku osób rekrutujących się na studia II stopnia w lipcu, nie później niż do końca zajęć dydaktycznych. W przypadku osób mających zamiar przystąpić do rekrutacji na II stopień studiów w terminie wrześniowym, ostateczna wersja pracy powinna zostać złożona w pierwszym tygodniu sesji poprawkowej. W przypadku osób, które nie przystępują do rekrutacji na studia II stopnia, termin złożenia ostatecznej wersji pracy upływa 30 września. Zaliczenie na podstawie oceny pracy pisemnej (ocenie podlegają zarówno elementy merytoryczne i formalne pracy, jak i jej styl, interpunkcja oraz ortografia) oraz frekwencji i aktywności na zajęciach.
Opis przedmiotu	Zajęcia mają przygotować studenta do pisania prostych prac kompilacyjnych i badawczych w ochrony dóbr kultury, zaopatrzonych w kompletny aparat naukowy (bibliografia, przypisy, aneksy źródłowe, fotografie dokumentacyjne, rysunki architektoniczne, dokumentacja archeologiczna, rysunki rekonstrukcyjne itp.). Przebieg zajęć: W I semestrze – dyskusja o tematach i konspektach

planowanych prac licencjackich; dyskusja na temat tekstów, przeczytanych przez wszystkich uczestników seminarium lub zreferowanych przez jednego z nich; analiza prac konkretnych konserwatorskich na podstawie relacji w czasopismach, przeczytanych przez wszystkich uczestników seminarium; wyjście do pracowni konserwatorskiej w muzeum.

W II semestrze – referowanie fragmentów prac licencjackich, pisanych przez studentów II roku i wnikliwa dyskusja na temat zawartych w nich ustaleń (od końca lutego do połowy maja); referowanie i przedyskutowanie konkluzji prac licencjackich (od połowy maja).

Egzamin dyplomowy jest egzaminem dopuszczającym do obrony pracy dyplomowej. Obejmuje zagadnienia i przedmioty ujęte we wszystkich poprzednich modułach na roku I, II i III. Stosują się do niego opisy wszystkich wyżej opisanych przedmiotów w tych modułach.

Aby zdać egzamin dyplomowy należy przygotować odpowiedzi na 60 pytań wg podanej poniżej listy i udzielić na nie odpowiedzi przed komisją egzaminacyjną:

1. Zabytek – polska nomenklatura w kontekście europejskim
2. Niszczenie dzieł sztuki motywowane religijnie (wybrane przykłady). Uwarunkowania teologiczne i przesłanie ideowe
3. Niszczenie dzieł sztuki motywowane politycznie (wybrane przykłady). Uwarunkowania polityczne i propagandowe oraz przesłanie ideowe
4. Burzenie zabytków jako element unowocześniania miast. Społeczne akcje ratowania zabytków przed wyburzeniem
5. „Memoriał Rafaela” i problem ochrony zabytków antycznych w Rzymie w XVI wieku
6. Restauracje zabytków wczesnochrześcijańskich w Rzymie po Soborze Trydenckim
7. Znaczenie Alexandre'a Lenoira i Henriego Grégoire'a w ukształtowaniu pojęcia kulturowego dziedzictwa narodowego (*patrimoine national*)
8. Doktryna i praktyka konserwatorska Eugène'a

Emmanuela Viollet-le-Duca.

9. Recepja doktryny konserwatorskiej Eugène'a Emmanuela Viollet-le-Duca (Paul Abadie, Pierre Cuypers, Franz Storno starszy, Josef Mocker, André Lecomte du Nouy)
10. Dziewiętnastowieczne akcje kończenia budowy średniowiecznych katedr w Kolonii, Pradze i Mediolanie oraz ich wpływ na teorię i praktykę konserwatorską
11. Doktryna i praktyka konserwatorska Camilla Boity
12. Teoretycy i praktycy ochrony zabytków na Wyspach Brytyjskich w XIX w. George Gilbert Scott, John Ruskin, William Morris
13. Poglądy Aloisa Riegla i Maxa Dvořáka na ochronę zabytków i ich wpływ na praktykę konserwatorską XX w.
14. Ochrona i restauracja zabytków w Niemczech na przełomie XIX i XX w. (Georg Dehio, Cornelius Gurlitt, Conrad Steinbrecht)
15. Towarzystwo Opieki nad Zabytkami Przeszłości. Geneza i znaczenie dla ochrony dziedzictwa kulturowego w Królestwie Polskim
16. Grono Konserwatorów Galicji Zachodniej. Grono Konserwatorów Galicji Wschodniej. Geneza i znaczenie dla ochrony dziedzictwa kulturowego w Galicji
17. Restauracja zabytków Krakowa w XIX i XX wieku. Ramy prawne, doktryny konserwatorskie, najważniejsze realizacje
18. Ochrona zabytków w II Rzeczypospolitej. Regulacje prawne, doktryny konserwatorskie, realizacje
19. Ochrona zabytków w PRL. Teoria i praktyka konserwatorska, działalność PKZ
20. Losy zabytków na ziemiach przyłączonych do Polski po II wojnie światowej
21. Karta Ateńska, jej najważniejsze postanowienia i wpływ na praktykę konserwatorską

22. Karta Wenecka, jej najważniejsze postanowienia i wpływ na praktykę konserwatorską
23. Polska szkoła konserwatorska. Reprezentanci, doktryna, główne przedsięwzięcia
24. Zabytek jako atrakcja turystyczna wg koncepcji Erika Cohena. Wpływ tej koncepcji na współczesne podejście do ochrony dziedzictwa kulturowego
25. Andrzej Tomaszewski jako teoretyk ochrony dziedzictwa kulturowego
26. Ochrony wytworów sztuki ludowej jako „form ekspresji kultury” według Czesława Robotyckiego.
27. Nowoczesne materiały i techniki budowlane w konserwacji zabytków architektury średniowiecznej i nowożytnej
28. Charakterystyczne uszkodzenia dzieł malarstwa olejnego i metody jego konserwacji
29. Rzeźba drewniana. Najgroźniejsze uszkodzenia i podstawowe metody konserwacji
30. Transfer w konserwacji zabytków malarstwa ściennego i sztalugowego. Wady i zalety tej metody
31. Podstawowe przyczyny uszkodzeń wyrobów z metali nieszlachetnych i półszlachetnych oraz sposoby zapobiegania tym zagrożeniom
32. Podstawowe (stosowane aktualnie) sposoby inwentaryzacji zabytków w Polsce
33. Prawne, społeczne i ekonomiczne uwarunkowania ochrony zabytkowych zespołów rezydencjonalnych w Polsce
34. Festiwale kultury jako formuła ochrony niematerialnego dziedzictwa kulturowego w Polsce
35. Architektura polska po roku 1945. Najważniejsze problemy wartościowania, nadawania statusu zabytku i konserwacji
36. Najważniejsze zabytkowe założenia urbanistyczne w Polsce i sposoby ich ochrony

37. Dokumentacja konserwatorska – wymogi prawne, współczesne metody, teoria a praktyka
38. Pomniki Historii Polski jako specyficzna formuła ochrony zabytków
39. Skansen. Geneza i przemiany funkcji
40. Polskie zabytki na Liście Światowego Dziedzictwa Kultury UNESCO i ich znaczenie w tworzeniu obrazu polskiego dziedzictwa kulturowego
41. Park kulturowy jako nowa forma ochrony zabytków
42. Sposoby definiowania i ochrony niematerialnego dziedzictwa kulturowego w Polsce
43. Instytucje kościelne w Polsce nadzorujące ochronę zabytków
44. Dziedzictwo kultury przemysłowej i technicznej. Zasadnicze problemy i cele jego ochrony
45. Ochrona zabytków etnograficznych *in situ*. Główne problemy i wyzwania
46. „Dziedzictwo niechciane” w Polsce. Wybrane przykłady. Zasadnicze problemy ochrony i konserwacji
47. Zalety i wady gromadzenia i eksponowania dzieł sztuki religijnej w muzeach
48. Koncepcja „miejsc pamięci” (*lieux de mémoire*) Pierre'a Nory i próby jej recepcji w ochronie polskiego dziedzictwa kulturowego
49. Cmentarze i miejsca pamięci narodowej. Prawne, religijne i kulturowe uwarunkowania ich ochrony
50. Zalety i wady „trwałej ruiny” jako metody ochrony zabytków
51. Podstawowe zasady i sposoby udostępnienia zabytków dla ruchu turystycznego
52. Szlaki kulturowe w Polsce jako forma promocji dziedzictwa – teoria i praktyka
53. Główne europejskie szlaki kulturowe –

	<p>charakterystyka, przebieg, popularyzacja</p> <p>54. Krajoznawstwo i starożytnictwo jako przejawy zainteresowania zabytkami przeszłości oraz ich znaczenie dla badania i ochrony zabytków</p> <p>55. Służby konserwatorskie w Polsce – rodzaje, zadania i przepisy regulujące ich działanie</p> <p>56. Rewitalizacja zabytkowych dzielnic miast jako problem konserwatorski i społeczny. Przykłady realizacji w Europie i w Polsce</p> <p>57. Krajobraz kulturowy – definicja, ewolucja pojęcia, formy ochrony</p> <p>58. Problemy ochrony dziedzictwa archeologicznego. Struktura i obowiązki służb konserwatorskich, aspekty prawne, metody konserwacji</p> <p>59. Koncepcja muzeum otwartego i muzeum wirtualnego jako form ochrony dziedzictwa kulturowego</p> <p>60. Zasady i specyfika badań i ochrony dziedzictwa archeologicznego w Polsce. Regulacje prawne, metody i specyfika pracy archeologa, teoria a praktyka.</p>
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Dobór literatury związany jest z tematyką prac, przygotowywanych przez studentów, i jest co roku modyfikowany w miarę potrzeb dydaktycznych. Analizie będą poddawane prace konserwatorskie prowadzone aktualnie lub niedawno zakończone, a zatem artykuły na ich temat będą wybierane na początku każdego r.a.

Nazwa przedmiotu	Zagadnienia do egzaminu dyplomowego z ochrony dóbr kultury
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki
Nazwa i kod przedmiotu w module	Licencjacki ODK-I-10-01
Język kształcenia	Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących przedmiot	
Sposób realizacji	
Wymagania wstępne i dodatkowe	
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	
Stosowane metody dydaktyczne	
Sposób zaliczenia przedmiotu	
Forma i warunki zaliczenia, metody	

i kryteria oceniania	
Opis przedmiotu	<p>Egzamin dyplomowy jest egzaminem dopuszczającym do obrony pracy dyplomowej. Obejmuje zagadnienia i przedmioty ujęte we wszystkich poprzednich modułach na roku I, II i III. Stosują się do niego opisy wszystkich wyżej opisanych przedmiotów w tych modułach.</p> <p>Aby zdać egzamin dyplomowy należy przygotować odpowiedzi na 60 pytań wg podanej poniżej listy i udzielić na nie odpowiedzi przed komisją egzaminacyjną:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zabytek – polska nomenklatura w kontekście europejskim 2. Niszczenie dzieł sztuki motywowane religijnie (wybrane przykłady). Uwarunkowania teologiczne i przesłanie ideowe 3. Niszczenie dzieł sztuki motywowane politycznie (wybrane przykłady). Uwarunkowania polityczne i propagandowe oraz przesłanie ideowe 4. Burzenie zabytków jako element unowocześniania miast. Społeczne akcje ratowania zabytków przed wyburzeniem 5. „Memoriał Rafaela” i problem ochrony zabytków antycznych w Rzymie w XVI wieku 6. Restauracje zabytków wczesnochrześcijańskich w Rzymie po Soborze Trydenckim 7. Znaczenie Alexandre'a Lenoira i Henriego Grégoire'a w ukształtowaniu pojęcia kulturowego dziedzictwa narodowego (<i>patrimoine national</i>) 8. Doktryna i praktyka konserwatorska Eugène'a Emmanuela Viollet-le-Duca. 9. Recepcja doktryny konserwatorskiej Eugène'a Emmanuela Viollet-le-Duca (Paul Abadie, Pierre Cuypers, Franz Storno starszy, Josef Mocker, André Lecomte du Nouy) 10. Dziewiętnastowieczne akcje kończenia budowy średniowiecznych katedr w Kolonii, Pradze i Mediolanie oraz ich wpływ na teorię i praktykę konserwatorską 11. Doktryna i praktyka konserwatorska Camilla Boity

12. Teoretycy i praktycy ochrony zabytków na Wyspach Brytyjskich w XIX w. George Gilbert Scott, John Ruskin, William Morris
13. Poglądy Aloisa Riegla i Maxa Dvořáka na ochronę zabytków i ich wpływ na praktykę konserwatorską XX w.
14. Ochrona i restauracja zabytków w Niemczech na przełomie XIX i XX w. (Georg Dehio, Cornelius Gurlitt, Conrad Steinbrecht)
15. Towarzystwo Opieki nad Zabytkami Przeszłości. Geneza i znaczenie dla ochrony dziedzictwa kulturowego w Królestwie Polskim
16. Grono Konserwatorów Galicji Zachodniej. Grono Konserwatorów Galicji Wschodniej. Geneza i znaczenie dla ochrony dziedzictwa kulturowego w Galicji
17. Restauracja zabytków Krakowa w XIX i XX wieku. Ramy prawne, doktryny konserwatorskie, najważniejsze realizacje
18. Ochrona zabytków w II Rzeczypospolitej. Regulacje prawne, doktryny konserwatorskie, realizacje
19. Ochrona zabytków w PRL. Teoria i praktyka konserwatorska, działalność PKZ
20. Losy zabytków na ziemiach przyłączonych do Polski po II wojnie światowej
21. Karta Ateńska, jej najważniejsze postanowienia i wpływ na praktykę konserwatorską
22. Karta Wenecka, jej najważniejsze postanowienia i wpływ na praktykę konserwatorską
23. Polska szkoła konserwatorska. Reprezentanci, doktryna, główne przedsięwzięcia
24. Zabytek jako atrakcja turystyczna wg koncepcji Erika Cohena. Wpływ tej koncepcji na współczesne podejście do ochrony dziedzictwa kulturowego
25. Andrzej Tomaszewski jako teoretyk ochrony dziedzictwa kulturowego

26. Ochrony wytworów sztuki ludowej jako „form ekspresji kultury” według Czesława Robotyckiego.
27. Nowoczesne materiały i techniki budowlane w konserwacji zabytków architektury średniowiecznej i nowożytnej
28. Charakterystyczne uszkodzenia dzieł malarstwa olejnego i metody jego konserwacji
29. Rzeźba drewniana. Najgroźniejsze uszkodzenia i podstawowe metody konserwacji
30. Transfer w konserwacji zabytków malarstwa ściennego i sztalugowego. Wady i zalety tej metody
31. Podstawowe przyczyny uszkodzeń wyrobów z metali nieszlachetnych i półszlachetnych oraz sposoby zapobiegania tym zagrożeniom
32. Podstawowe (stosowane aktualnie) sposoby inwentaryzacji zabytków w Polsce
33. Prawne, społeczne i ekonomiczne uwarunkowania ochrony zabytkowych zespołów rezydencjonalnych w Polsce
34. Festiwale kultury jako formuła ochrony niematerialnego dziedzictwa kulturowego w Polsce
35. Architektura polska po roku 1945. Najważniejsze problemy wartościowania, nadawania statusu zabytku i konserwacji
36. Najważniejsze zabytkowe założenia urbanistyczne w Polsce i sposoby ich ochrony
37. Dokumentacja konserwatorska – wymogi prawne, współczesne metody, teoria a praktyka
38. Pomniki Historii Polski jako specyficzna formuła ochrony zabytków
39. Skansen. Geneza i przemiany funkcji
40. Polskie zabytki na Liście Światowego Dziedzictwa Kultury UNESCO i ich znaczenie w tworzeniu obrazu polskiego dziedzictwa kulturowego

41. Park kulturowy jako nowa forma ochrony zabytków
42. Sposoby definiowania i ochrony niematerialnego dziedzictwa kulturowego w Polsce
43. Instytucje kościelne w Polsce nadzorujące ochronę zabytków
44. Dziedzictwo kultury przemysłowej i technicznej. Zasadnicze problemy i cele jego ochrony
45. Ochrona zabytków etnograficznych *in situ*. Główne problemy i wyzwania
46. „Dziedzictwo niechciane” w Polsce. Wybrane przykłady. Zasadnicze problemy ochrony i konserwacji
47. Zalety i wady gromadzenia i eksponowania dzieł sztuki religijnej w muzeach
48. Koncepcja „miejsc pamięci” (*lieuxes de mémoire*) Pierre'a Nory i próby jej recepcji w ochronie polskiego dziedzictwa kulturowego
49. Cmentarze i miejsca pamięci narodowej. Prawne, religijne i kulturowe uwarunkowania ich ochrony
50. Zalety i wady „trwałej ruiny” jako metody ochrony zabytków
51. Podstawowe zasady i sposoby udostępnienia zabytków dla ruchu turystycznego
52. Szlaki kulturowe w Polsce jako forma promocji dziedzictwa – teoria i praktyka
53. Główne europejskie szlaki kulturowe – charakterystyka, przebieg, popularyzacja
54. Krajoznawstwo i starożytnictwo jako przejawy zainteresowania zabytkami przeszłości oraz ich znaczenie dla badania i ochrony zabytków
55. Służby konserwatorskie w Polsce – rodzaje, zadania i przepisy regulujące ich działanie
56. Rewitalizacja zabytkowych dzielnic miast jako problem konserwatorski i społeczny. Przykłady realizacji w Europie i w Polsce

	<p>57. Krajobraz kulturowy – definicja, ewolucja pojęcia, formy ochrony</p> <p>58. Problemy ochrony dziedzictwa archeologicznego. Struktura i obowiązki służb konserwatorskich, aspekty prawne, metody konserwacji</p> <p>59. Koncepcja muzeum otwartego i muzeum wirtualnego jako form ochrony dziedzictwa kulturowego</p> <p>60. Zasady i specyfika badań i ochrony dziedzictwa archeologicznego w Polsce. Regulacje prawne, metody i specyfika pracy archeologa, teoria a praktyka.</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	